

Nyheter fra Høvåg kirke og Høvåg bedehus • 74. årgang • Nr. 2/2014 • September 2014

Klare for tiårsjubileum

FOTO: TERJE SKJERDAL

Bedehusbesøket har tatt seg kraftig opp etter at det nye bedehuset kom. Her ser vi noen av deltakerne på høstens åpningsfest ("samlingsfesten") søndag 24. august.

- Det har gått ti år siden bygdas nyeste storstue ble åpnet.
- 13.–14. september skal det feires.
- Vi forteller historien.

Se side 5-7

Utlendingar i hagen

Av og til er det sunt med eit utanfråblikk på seg sjølv. Me fekk eit slikt for nokre dagar sidan, me hadde ei gruppe kenyanske studentar på besøk.

Kva er dette området kjent for, ville dei vita.

Ja, kva er det? Dyreparken, sjølvsagt.

«The zoo,» sa eg.

«The zoo?»

Besøket vårt frå Kenya verka ikkje heilt overbevis.

«It is actually very good,» la eg til for at dei skulle forstå at eg meinte alvor.

For ein tulleting å seia. Det var vel ikkje akkurat ein dyrepark dei var komne for å sjå, reisefølgjet med heimadresse i baklandet til Masai Mara og som har vakse opp med løvebrøl til frukost.

Heldigvis skifte samtalen spor, og dei ville bli med på omvisning i den vakre mellomalderkyrkja vår.

«900 years old, that's amazing!» sa kenyandarane før me tok ein tur ned til Kjerkebygga for å sjå på sjøen, og det var omtrent like fantastisk.

Men det mest fantastiske, det skulle visa seg å vera rett framfor nasetippen vår. Vel tilbake i hagen fekk studentane smaka på eplehausten i prestegarden, rett frå treet. Noko så utruleg; ekte frukt

gratis frå eigen hage, og ein klase med plomer som hang over gjerdet til naboen fekk dei òg med seg.

Men har dei ikkje eple i Kenya? Nei, dei har ikkje det. Det er nokon som har prøvd, men det vert ingenting utav det. Fuglar og insekter kjem i forkjøpet.

Tenk for ei velsigning å ha ein eplehage.

«Kor gammalt er det treet,» ville studentane vita, og peika på ein gravensteinsapal.

«Hm, 30-40 år, kanskje,» sa eg; det var vel ikkje umogleg at prest Castberg hadde planta det ein gong på 70-talet.

«Amazing!» sa studentane på nytt. Den som hadde budd i eit slikt paradisi.

Heldigvis hadde eg teke eit raid dagen før og fylt den brune dunken med nedfallsfrukt, så det såg ikkje altfor vulgært ut på bakken.

Men i år, når eg køyrer til Puntervold med avlinga, skal det skje med litt ekstra andakt.

Terje Skjerdal
redaktør og prestemann

FOTO: TERJE SKJERDAL

FOTO: HÅKON LILLEHOLT

Minnesteinen er på plass

Minnesteinen som vi omtalte i forrige nummer av menighetsbladet over Hans Jacob Grøgaard kom på plass i Kirkeparken akkurat i tide til å bli avduket 17. mai. Steinen stod tidligere utenfor Vestre Moland kirke. Grøgaard var sokneprest i Vestre Moland (og Høvåg) 1811–22, og har blitt løftet fram dette året fordi han også var Eidsvollmann.

Snart kommer nye nettsider

Den som følger nøye med på nettet vil oppdage at nettsidene til menigheten til Høvåg får nytt utseende om ikke lenge. Oppsettet vil bli annerledes, og skal være bedre tilpasset mobiltelefon og nettbrett enn dagens nettsider. Adressa blir imidlertid den samme som før: www.hovag.org.

- Nyhetsblad for Høvåg kirke og Høvåg bedehus, Lillesand kommune. Tre utgaver i året.
- Opplag: 1000. Blir sendt til alle husstander i soknet. For å få bladet tilsendt utenbygds, ta kontakt med Karin Alfsen (kalfsen@online.no).
- Redaksjon: Redaktør Terje Skjerdal (terje.skjerdal@nla.no, tlf. 911 94 995), Karin Alfsen, Harald Avtjern, Håkon Lilleholt, Signe Lilleholt og Fredrik Nagell-Dahl.
- Bladet baseres på frivillige gaver. Postgiro: 0530.46.54505

HÅPLØPET 2014

**Høvåghallen
tirsdag 9. september**

Gratis is til alle deltakere.

Mange fine premier som trekkes på startnummer.
Iskaker til den klassen som har størst prosentvis oppmøte.
Kiosk

Løyper som passer for alle! Både 1 km og 5 km.
Du kan gå eller løpe – ta gjerne med hele storfamilien.

Start kl 18.00

Påmelding 17.30 til 17.45

Påmeldingsavgift kr 30 (maks kr 100 per familie)

Vel møtt alle sammen!

Møt opp for å gi håp og hjelp til barnehjemsbarn i Kongo.

Sportshilsen IL Hovdingen og Høvåg menighet

Alle inntektene går uavkortet til Kongo

Menighetens misjonsprosjekt går ut på å støtte organisasjonen Join Good Forces sitt arbeid i Kongo. Håpløpet får hvert år inn ca. 50.000 kroner. I år skal midlene gå spesielt til medisiner.

De siste årene har misjonsprosjektet samlet inn til barnehjemsarbeid i Goma i Kongo, der Mama Jeanne (bildet til høyre) driver to barnehjem. Mange av barna er resultat av voldtekter og er etterlatt av mødrene på vegen – i håp om at noen finner barnet og tar vare på det.

Lille Chance (bildet) er ei

av jentene som har funnet tryggheten på barnehjemmet. Hun mistet sin mamma under et angrep der hun selv også ble stygt skadet. Hun får i dag medisiner og er i trygge hender.

En liten sebra ble hennes første leke – gitt av en gutt eller jente i Høvåg. Marit Toppe Berg fra Join Good Forces overrakte denne og mange andre leker i vår fra en innsamling i Høvåg. At dette ble en gave som gledet lillejenta Chance er det ingen tvil om.

FOTO: MARIT TOPPE BERG

Lille Chance med sebraen som hun fikk fra en gutt eller jente i Høvåg i vår. Det er hennes første leke.

Benker er på plass både på den nye og den gamle kirkegården, og flere kommer.

BEGGE FOTO: HÅKON LILLEHOLT

Forskjønnelsen fortsetter

På vårparten inviterte Bygdekvinnelaget til stor dugnad på den gamle kirkegården. Over 50 medlemmer fra forskjellige foreninger i bygda møtte fram og gjorde en kjempeinnsats. Kort tid etter kom 50.000 kr fra Grandal trevare inn på Bygdekvinnelagets konto, med beskjed om at dette skulle være til ytterligere forbedringer.

Vi ringer Ingjerd Modal, primus motor i Bygdekvinnelaget.

– Hva har du å si om kirkegårdene nå?

– Det har blitt forandringer til det bedre, sier hun og ler godt.

– To solide benker av eik er på plass på hver kirkegård, og snart kommer den tredje. Vi bestilte seks, men så fikk vi melding om at benkene på Høvågheimen var blitt så råtne at de måtte fornyes gan-

ske straks. Løsningen blei at Høvågheimen fikk overta et par benker fra vår bestilling. Men det skal ikke gå så lenge før antallet er som planlagt på kirkegårdene!

Grusing

Modal kan også fortelle at det er bestilt grusing på parkeringsplassen ved den gamle kirkegården.

– Pengene som står igjen, har vi tenkt å bruke til roser og annen beplantning. Dessuten har vi ennå ikke brukt de 5000 som Bygdekvinnelaget bevilga.

Hun forteller videre at kirkegårdsarbeiderne har ordna med kommunalt vann på den gamle kirkegården, rensa opp tette dreneringsrør og anlagt grusganger. Stakittgjerder og smijern er malt, blomsterbed fornya, og graset på plenene og inntil gravstøttene er trimma jevnlig.

– Det er blitt fint, sier hun, og legger til:

– Folk kyter!

Den attesten bringer vi videre til kirkegårdsar-

Stakittgjerdet på den nye kirkegården er vasket og malt.

beideren; Kjell Åmland. Han smiler beskjedent, og dreier oppmerksomheten over til det han ikke har fått gjort noe med: søkk i plenene skulle vært fylt opp, skader på kirkegårdsmurene utbedra, og en rotskudd langs murene fjerna permanent. Avfallshandteringa ved den gamle kirkegården må også bli bedre.

– Du må få med at det er Kjellfrid Ribe som har gjort malearbeidet. Hun er jo ansatt for å ta seg av tjenesten inne i kirka, men når hun har hatt ledig tid, har hun meldt seg til innsats utendørs!

Kjell gir seg

Etter at Ketil Lystrup gikk av med pensjon i januar i år, har stillingen vært delt mellom Kjellfrid og Kjell, med 40 prosent til kirketjeneren og 60 prosent til kirkegårdsarbeideren. Fra september blir det forandringer. På grunn av økonomien er bemanningsplanene for kirkene i Lillesand under revisjon. Det er usikkert hva resultatet blir, men Kjell slutter i alle fall. Kombinasjonen med tre ukedager på kirkegården og to i privat næringsvirksomhet har vist seg å bli for krevende.

Håkon Lilleholt

Tid for feiring

FOTO: TERJE SKJERDAL

Så har det gått over 10 år siden Høvåg bedehus ble tatt i bruk. Søndag 14. mars i 2004 var det innvielsesfest. Etter mer enn 12.000 dugnadstimer og masse arbeid nedlagt i planlegging, økonomi, koordinering og fysisk innsats, stod det nye huset ferdig.

Halvannet år tidligere ble de første trærne felt på bedehustomta. Siden august 2002 jobbet 8-15 personer alle hverdagskvelder og alle

lørdager med unntak av i feriene. Noen jobbet sporadisk, mens den «harde kjerne» i perioder gikk på 3 ukers turnus: En uke på dugnad og to uker fri.

Bygdas ungdommer deltok i betydelig grad. Spesielt nyttig var det dessuten at en stor flokk profesjonelle fagarbeidere engasjerte seg. Både elektrikere, rørleggere, snekkere, ventilasjonsfolk, malere, murere og andre profesjonelle yrkesgrupper deltok i dugnaden. Det førte til en betydelig reduksjon av kostnadene. Takket være et svært godt lederskap av Arvid Simonsen og Kjell Ribe, var det mulig å organisere en

så stor mengde «sprikende staur» i byggeprosessen.

I informasjonsfolderen som ble distribuert like før innvielsesfesten, stod blant annet følgende:

«Vi er både stolte og glade over det vi har fått til – ei storstue for hele Høvåg og alle generasjoner. Et gudshus til ære for Guds rike!»

«Galskapens hus»

Det er ikke bare enkelt når et sånt hus skal reises i ei lita bygd. Det er alltid mange, og til dels svært sterke meninger ute og går. Slik var det også i Høvåg.

Veien fram til bygggestart var så definitivt ikke brolagt

med gull. For mange var det nærmest utenkelig at det gamle bedehuset på Hæstadsletta ikke skulle brukes mer. Dette hadde jo tjent bygda i mer enn 100 år (siden 1898). Hvorfor bygge nytt? Riktignok var huset til tider for lite, men flere mente at en forsiktig ut-

Terje Tobiassen var en av mange frivillige.

Byggingen pågikk iherdig fra august 2002 og helt fram til åpning

bedring og påbygging av det gamle huset ville holde i massevis. Dessuten mente man at det var galmannsverk å sette i gang et byggeprosjekt til 8 millioner kroner – uttrykket «galskapens hus» ble brukt av enkelte.

Og så var det selvfølgelig «farlig» å flytte bedehuset så nær kirken.

God økonomi

Når vi nå 10 år senere ser oss tilbake, er det nesten ikke til å tro at det har gått så glatt. Ikke bare har flokken som benytter bedehuset blitt betydelig

større. Fra et gjennomsnitt på 15–20 på de tradisjonelle onsdagsmøtene på Hæstad bedehus, er vi nå ofte langt over 100 på søndagsmøtene.

Også økonomien har gått over all forventning – faktisk kan vi komme til å være gjeldfrie i løpet av høsten. Dessuten rommer huset barnehage, kirkens kontorlokaler, moderne kjøkkenfasiliteter som gjør det meget godt egnet til selskapsdrift, samt ungdomslokaler, møterom med mer.

Ser til Høvåg i beundring

Og apropos kirken – det nære og gode samarbeidet som har vokst fram mellom bedehus og

kirke er av en slik karakter at folk fra mange kanter av landet ser mot Høvåg i beundring over hva vi har fått til. At en broket forsamling av lutheranere, pinsevenner, frie venner, misjonsforbundene og andre kan fungere sammen som en enhet på bedehuset, er i seg selv spesielt. Når vi så tilføyer at denne brokete forsamlingen nærmest er vedt sammen med Den norske kirke i et fungerende fellesskap, da snakker vi om noe som sannelig ikke er hverdagskost i kongeriket.

Synergien mellom det 10 år gamle bedehuset med alle moderne lyd- og lysfasiliteter og den 900 år gamle ærverdige kirken, er betydelig. De to husene med hvert sitt unike særpreg kan benyttes til det de er best til.

Totalt forandret

En prosess som hadde pågått i flere år gjorde det mulig å etablere ikke bare det bygningsmessige fellesskapet i 2004, men også et fellesskap og samarbeid rundt selve virksomheten. Dette avspeiles i en artikkel som stod i den første felles kalenderen i 2005. Den bærer tittelen «Enhet i mangfold», og sier blant annet:

«Mange av de kristne grupperingene er seg meget bevisst at de forvalter den hele og fulle sannhet, i motsetning til alle andre. Fra gammelt av var dette situasjonen også i Høvåg. Kirkefolket og bedehusfolket var to klart atskilte grupper som hadde svært lite med hverandre å gjøre. Dette er i ferd med å bli totalt forandret. I mange år har

Fra et gjennomsnitt på 15–20 på de tradisjonelle onsdagsmøtene på Hæstad bedehus, er vi nå ofte langt over 100 på søndagsmøtene.

n i mars 2004.

Kyndige arbeidsledere: Arvid Simonsen og Kjell Ribe.

Jubileumshelg 13.-14. sept.

Lørdag 13. sept. kl. 17.00: Jubileumsfest

Søndag 14. sept. kl. 11.00: Festmøte

Kommer:
Ordfører Arne Thomassen

Kommer:
Gamleprest Einar Ekerhovd

det foregått en spennende prosess mellom de kristne i bygda. Særlig i løpet av de tolv årene Einar Ekerhovd var kapellan, har kristne fra kirke og bedehus funnet hverandre på en måte som få trodde var mulig i tidligere tider. Allerede for 10 år siden, i 1995, ble den første folderen som presenterte all kristen virksomhet i bygda, sendt ut til samtlige husstander i Høvåg. Dette var et markant framskritt – bedehusmøter og høymesser i samme trykksak ut til folket! Og utviklingen har fortsatt. De siste par årene har vi gjennomlevd en merkbart akselerasjon i «tilnærmingen». Den fremste katalysatoren har vært reisingen av det nye bedehuset bare et par hundre

Da bedehuset stod ferdig i 2004 var det nok en viss engstelse både fra kirke- og bedehushold

meter fra kirken. At kirkens folk har sine kontorlokaler i bedehuset, at søndags formiddagene veksler mellom gudstjeneste i kirken den ene søndagen og formiddagsmøte i bedehuset den neste, at dette nære fysiske forholdet har medført nødvendigheten av fellesmøter mellom menighetsråd og bedehusstyre, er enkeltlementer som har ført bedehus- og kirkefolk nærmere hverandre.»

Skrekkscenarier slo ikke til

Da bedehuset stod ferdig i 2004 var det nok en viss engstelse både fra kirke- og bedehushold for at ulike synspunkter og teologiske uoverensstemmelser skulle ødelegge for den

noe uvanlige kirke/bedehuskonstellasjonen i bygda. Dette ble drøftet seriøst på møter med både bedehusledelse og prost som deltakere. Men heldigvis – ingen av skrekkscenariene har slått til. Tvert imot har enhet og fellesskap blitt styrket og utdypet i løpet av de 10 årene som ligger bak.

Noe av det teologiske grunnlaget for dette sies det litt om i den ovenfor nevnte artikkelen:

«Noen elsker kirkens liturgi og trives best i en tradisjonell høymesse. Andre er typiske bedehusmennesker og elsker den laukirkelige foreningskristendommen. Atter andre er karismatikere og elsker høylytt lovsang med sterke følelser og løftede hender. Vi har forskjellige meninger, forskjellig smak, vi er forskjellige personlighetstyper. Men midt i alt dette vet vi at Jesus har kun én

menighet i Høvåg, nemlig summen av alle de kristne som bor her, uansett kirkelige og personlige preferanser. Derfor var noe av det siste Jesus bad sin Far om før han dro herfra at «de alle må være ett». Så i Jesu Kristi menighet i Høvåg er det ingen medlemmer, bare lemmer – lemmer på det legemet som er satt til å gjøre Jesu gjerninger i denne bygda.»

Jubileumsfest

På denne bakgrunnen ser vi fram til fortsatt godt samarbeid mellom kirke og bedehus. På denne bakgrunnen gleder vi oss også til å feire husets 10-årsjubileum 13. og 14. september med blant annet gamleprest Ekerhovd og ordføreren til stede.

Harald Aotjern,
leder for bedehusstyret

1000 år siden Olav den helliges dåp i 1014

Av sokneprest Kathrine T. Skjerdal

Forkortet og bearbeidet versjon av årets olsok-preken på Kirkebrygga 29. juli

I år feires 1000-årsjubileet for Olav Haraldssons dåp. Det er altså all grunn til å sette ekstra fokus på vår viktigste norske helgen nettopp i år.

Selv om Snorre forteller at Olav ble døpt som treåring hjemme på Ringerike, mener de fleste moderne historikere at han ble døpt i Rouen i Normandie i Frankrike vinteren 1013-14. De er dermed enige med *Passio Olavi*, den offisielle kirkelige Olavs-biografien fra slutten av 1100-tallet. Denne støtter seg på en gammel normannisk krønike (1050-1070).

Verdig å kalles helgen?

Men er en barsk viking-konge som Olav verdig til å kalles helgen? Debatten bygger på en misforståelse. Olav ble ikke erklært som helgen på grunn av sitt liv, men på grunn av sin martyrdød. Slaget på Stiklestad 29. juli 1030 markerer den definitive slutten på vikingtiden. En ny tid begynte, med menneskeverd, nestekjærlighet og likhet for loven som skinnende nye verdier, og med Jesus Kristus som veiviser, venn og konge.

La oss likevel se litt på Olavs liv og kongetid.

Fra brutal viking til *rex iustus*

Olav reiste ut på vikingferd første gang som 12-åring, heiet frem av sin mor Åsta. For meg sier det bare alt om hva slags verdier han vokste opp med. Hva slags mor kan ønske for sin sønn at han skal stjele, drepe, voldta og brenne ned folks hus? I vikingtidens Norge var ættens ære øverste etiske rettesnor, ikke allmenne menneskerettigheter og andre allmenne verdier.

Til dette stolte, harde samfunnet er det altså en nyomvendt 20-åring kom seilende i 1015. Han hadde en dobbel visjon: Å bli konge over

et samlet Norge, og å innføre kristne lover. De første årene seiret han i alle slag, og ble tatt til konge på ting etter ting. I 1024 kalte han selv inn til ting – på Moser. Her ble kristendommen innført som landets eneste tillatte religion.

Det ble forbudt å sette nyfødte barn ut i skogen. Bøndene ble pålagt å sette fri én trelle hvert år – en gradvis utvikling av trelleholdet, altså. For at ekteskap skulle være gyldige, måtte også bruden gi sitt ja-ord, og av gifte menn ble det nå forventet den samme trofastheten som det alltid hadde vært forventet av konene deres. Flerkoneri ble forbudt. Det ble satt strenge straffer for voldtekt og kvinnevern.

Alt i alt fikk enkeltmennesket verdi og rettsvern, uavhengig av status og ættetilhørighet. Olav ble kjent som *rex iustus*, den rettferdige kongen.

Konflikt med stormennene

Flere av lovene, og ikke minst prinsippet om at det skulle være samme «spilleregler» for høy og lav, provoserte.

Olav fikk dessuten rykte for hardstyre – ikke fordi han var mer brutal enn andre – tvert

Sokneprest Kathrine Tallaksen Skjerdal talte om Olav den

imot hendte det ikke sjeldent at han istedenfor å ta motstandere av dage, nøyde seg med å «bare» landsforvise eller lemleste dem. Nei, ryktet om hardstyre fikk han fordi han insisterte på å styre.

Olav var en del av en europeisk bølge av rikssamlinger. Økt kongemakt gav mindre makt til lokale stormenn og bønder. Til slutt hadde Olav ertet på seg så mange av dem at han måtte flykte til Russland i eksil. Comebacket hans endte i det berømte nederlaget på Stiklestad.

Hva ville vi ha gjort?

Jeg har ikke noe behov for å bortforklare de mindre sympatiske

trekkene hos Olav: Stridslysten og styringskåtheten og volden og lysten på ære og kvinner. Hans kristentro er sannelig forurenset av gamle, barske vikingidealer.

Men samtidig har jeg med tiden fått større aktelse og forståelse for mannen. Hva hadde vi gjort hvis vi levde i et samfunn der tvangsekteskap, spedbarnsdrap, slaveri og endeløs blodhevn var en del av kulturen? Bare skrevet høflige kronikker i avisen?

Rykter om hellighet

Bare dager og uker etter at han var død, begynte både hans motstandere og venner

helliges enorme samfunnsmessige betydning i årets olsokgudstjeneste.

FOTO: TERJE SKJERDAL

å snakke om at kongen var hellig. Blant de første som ble overbevist, var Tore Hund, en av kongens banemenn på Stiklestad. Han hadde fått et stygt sår i hånden i slaget, og dette såret ble leget da blod fra kongens lik kom på det. Kort tid etter dro han på pilegrimsferd til Jerusalem. Han kom aldri tilbake.

På få tiår utviklet Olavs-kulten seg nesten eksplosivt. Nidaros ble et av Europas viktigste pilegrimsmål. Hellig Olav fikk hundrevis av kirker vigslet til sitt navn. Helgenkongen ble elsket som småkårsfolks venn og beskytter.

Nederlag snudd til seier

I sin flammende olsoktale på Ilevollen i 1897 oppsummerer Bjørnstjerne Bjørnson hvordan Olav seiret gjennom sin død:

«Straks han var død, skjedde alt han ville. Borte var fremmedherredømmet, samlet var høvdingene, kristnet var landet, hans sønn på tronen, Norge fikk rang med andre selvstendige riker. (...) Olav i sitt skrin virket det alt sammen.»

Og Terje Nordby (Mytekalenderen, P2) skriver:

«Kristendommens nestekjærlighet forandret Norge så grundig at det ikke kan fortelles på annen måte enn gjennom historier om jærtegn og mirakler.»

Knut Skjerdal (6) utkledd som hellig Olav i prosessjonen til Kirkebygga. Bak kommer Jens Olav Justvik (ikke utkledd).

FOTO: HÅKON LILLEHOLT

FRA DE INDRE BYGDER

Sorg og elendighet

Også i de indre bygder rammes vi mennesker av sykdom, død, smerte, fortvilelse og sorg. Når så skjer, ryktes det blant oss. Folk stanser opp, snakker, deler nyheten. Kanskje med nysgjerrighet, kanskje med minner fra egen lidelse, kanskje med takknemlighet for ikke selv å være truffet – og ikke minst med medfølelse.

Medfølelse som en merker på mange vis. De gode samtaler, de vennlige hilsninger og de praktiske håndsrakinger. Det er trygt og godt å vite at folk vet –

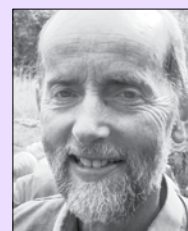

og vil en vel. Og å vite seg bedt for.

Gode omgivelser gjør det lettere å slippe sorgen til. Erkjenner du ikke sorgen, er risikoen for kroppslig smerte høy. Sorgen tar sin tid som er lenger enn de fleste tror. Men den vil gjerne gå hånd i hånd med de glade stundene.

Så:

«Husk å leve mens du gjør det,
husk å elske mens du tør det.»

Bernt Tønnes D-T

«Bli fylt av Ånden!»

Om åndsmeddelelsen i urkirken, kirkehistorien og vår eg

I forrige nummer av menighetsbladet så vi at både på pinsedag og i tiden som fulgte, erfarte de nye troende en personlig berøring av Åndens kraft – som oftest i forbindelse med at de ble døpt.

Dette synes å være noe av et mønster i den første kristne kirke. Tungetale, kraftgjerninger og profeti hørte til dagens orden i menigheten. Vi nevnte at Hebreerbrevet snakker om «renseselsbad og håndspåleggelse» (Hebr. 6,1-2). Med dette menes neppe noe annet enn dåp, med påfølgende håndspåleggelse for formidlingen av Åndens kraft og gaver. Dette er grunnleggende, sier Hebreerbrevet.

Etter apostlene

Forsvant denne praksisen med apostlene? Nei! Vi observerer at det finner sted en gradvis institusjonalisering av mange ting. Mye gled inn i et fasttømmret mønster, slik vi kjenner det fra f.eks. den katolske kirke. Likevel finner vi at praksisen fra urkirken fortsatte, med en spesiell handling som markering av at den troende mottok Åndens kraft.

Arven fra aposteltiden må ha vært markant på dette området – flere av kirkefedrene berører tematikken. Bl.a. skriver kirkefaderen Tertullian om dette i sitt skrift om dåpen.

Fra midten av 200-tal-

let har vi Hippolyts skrift «Den apostoliske tradisjon». Her sies bl.a. følgende om det som skjedde etter at den nyomvendte var døpt:

«Etter at hver og en har tørket seg, kler de seg, og så trer de inn i menigheten. Biskopen skal legge sin hånd på dem og be slik: Herre Gud, du som har latt dem få syndenes forlatelse i gjenfødelsens bad, la dem bli fylt av Den hellige ånd, og send over dem din nåde, slik at de tjener deg etter din vilje.»

Vi ser altså at både aposteltiden og i de første århundrer etterpå, var dåp i vann og formidling av Åndens kraft og gaver to hendelser som ble praktisert like etter hverandre. Kan det være at vi her rører ved en urkristen praksis som har tapt seg gjennom århundrene?

De historiske kirker

I dette lys er det spennende å nærme seg dagens historiske kirker. Vi tenker på de tre mest konservative store kirkene, den ortodokse, den katolske og den anglikanske. Hvordan er disse kirkenes teologi i forbindelse med dette? Jo, her er dåp og åndsmeddelelse to separate handlinger. I disse kirkene er nemlig konfirmasjonen åndsmeddelelsens sakrament. Man lærer at mennesket blir en del av kirken i dåpen, og så i konfirmasjonen, får de del i Helligåndens gave.

Dennis Bennett, som var anglikansk prest og en av de sentrale skikkelsene da fornyelsen gikk over de historiske kirkene på 60- og 70-tal-

Måten Ånden oppleves på er forskjellig. Noen opplever en dramatisk åndsfylde, andre en mer forsiktig og gradvis måte, skriver Harald Aotjern.

let, forteller i en av sine bøker om en interessant opplevelse han hadde. Han var i Louisiana og forkynnte. Der traff han en kvinne som var svært glad for hans forkynnelse om Den hellige ånd. Hun kunne nemlig fortelle at da hun ble konfirmert tjue år tidligere, og biskopen la hendene på hodet hennes, ble hun fylt av noe, og begynte å tale et språk hun ikke forstod. «Jeg skjønnte ikke hva det var,» sa hun, «og det gjorde nok ikke biskopen heller.»

Et annet eksempel på det samme er en av pinsevekkelsens pionerer, Smith Wigglesworth, som ble konfirmert i den anglikanske kirke da han var ni år. Også han forteller om en uvanlig sterk åndelig opplevelse i forbindelse med konfirmasjonen. Han kunne ikke forstå sine jevnal-

drende som bare gikk ut og lekte som om ingen ting hadde hendt. Han var fylt med glede og Guds nærvær i dagevis etterpå.

I den anglikanske kirke er det dessuten praksis at beretningen om Peter og Johannes som kom fra Jerusalem for å legge hendene på de nydøpte i Samaria slik at de kunne oppleve Den hellige ånd, leses på konfirmasjonsgudstjenesten (Apgj. 8).

Dette viser at det både i historiske kirkenes tenkning og sakramentforståelse, og i erfaring rundt dette, eksisterer det en tydelig linje tilbake til den urkristne forståelse og praksis.

I dag

Når vi registrerer at en personlig opplevelse av Åndens kraft i den enkelte kristnes liv har stått på dagsordenen

like siden menighetens fødselsdag i Jerusalem for snart 2000 år siden, må vi jo spørre om vi rører ved noe vi burde ta mer alvorlig. Vi snakker om en bibelsk praksis, som manifesterte seg som tungetale og frimodig forkynnelse av evangeliet i Åndens kraft med tegn og under til å begynne med, men som etter hvert ble institusjonalisert som en rituell handling.

I forrige artikkel nevnte vi at 600 millioner kristne i dagens verden hører hjemme i sammenhenger hvor det å oppleve Åndens kraft oppfattes som en naturlig del av det kristne liv. Fra begynnelsen av 1900-tallet og framover har nemlig

Av Harald
Avtjern

en tid (del 2)

opplever Den hellige ånd på

dinal i Argentina var mentor for de katolske karismatikere i Buenos Aires, framholdt blant annet at erfaringen av åndens kraft forener kristne fra alle kirkesamfunn. Han avsluttet med å ønske velkommen til den storstilte 50-årsfeiringen i 2017.

Revitalisering

Det er ikke første gang i kirkens historie at vi opplever revitalisering av gamle bibelske sannheter. Tenk på Martin Luther som på 1500-tallet måtte løfte fram igjen den nytestamentlige sannheten om at vi blir rettferdiggjort av bare nåde ved tro på Jesus. Denne helt sentrale sannheten var blitt dekket til og avsvakket gjennom avlatshandel og det som verre var. Et annet eksempel på revitalisering av gamle bibelske sannheter er metodistvekkelsen i England på 1700-tallet. Her var det særlig det bibelske anliggendet om at den enkelte troende er kalt til å leve et hellig liv som ble hentet fram igjen.

Så på samme måte som Gud brukte Martin Luther til å hente fram sannheten om frelse ved nåden alene – at vi kan glede oss over frelsesvisshet fordi Jesus har gjort alt – på samme måte har han brukt først den klassiske pinsebevegelsen på begynnelsen av 1900-tallet, og senere fornyelsen som gikk over de historiske kirkene fra midten av 1900-tallet, til å føre fram sannheten om en personlig erfaring av åndens kraft i den enkeltes liv.

Bli fylt av Ånden!

Så oppfordringen til oss som er kristne i dag må være å søke Åndens kraft og fylde, noe Bibelen også oppfordrer til igjen og igjen. Paulus sier blant annet: «*Drikk dere ikke fulle på vin, det fører til utskeielser, bli heller fylt av Ånden*» (Ef. 5,18).

Her er viktig å føye til at det ikke finnes første og annen rangs kristne – de som har erfart Ånden på en personlig måte og de som ikke har det. Det er mer snakk om å slippe Ånden til i sitt liv. Slippe til noe som allerede er der. Paulus sier «*Taler vel alle med tunger*». Den som vil høre Jesus til er en tilgitt synder som har fått Den hellige ånd uavhengig av subjektive erfaringer. Dessuten er måten kraften oppleves på forskjellig. Noen opplever en dramatisk ånds-fylde hvor de med brask og bram «går gjennom lydturen», ler, gråter og jubler til Herren i tunger. Andre opplever Den hellige ånd på en mer forsiktig og gradvis måte. Det er like mange måter å oppleve Åndens kraft på som det er forskjellige mennesker. Det må ikke bli som kvinnen som opplevde frelsesvisshet ved fossen under broa og som senere hele livet strevde med å få folk dit slik at de der kunne oppleve det samme som henne.

Det essensielle er at vi ikke makter oppdraget Jesus ga oss i egen kraft. Vi er avhengig av noe sterkere – av Den hellige ånd. Vi trenger alle å be om å bli fylt av Hans kraft igjen og igjen.

FOTO: TERJE SKJERDAL

Besøk fra Israel

På bedehusets årsmøte i mars ble det etterlyst møte med fokus på Israel. Onsdag 10. september blir ønsket imøtekommet. Da får vi nemlig besøk av Rina Reich Geller fra Kibbutz Nir David. Kibbutzen ligger ved foten av Gilboafjellene i Nord-Israel.

Foreldrene flyktet til Sverige

Rina ble født i Sverige i 1957 av jødiske foreldre. Hun flyttet til Israel sammen med familien i 1963. Faren var av tysk og moren av polsk herkomst. Foreldrene møtte hverandre i Sverige som de begge hadde flyktet til på grunn av 2. verdenskrig.

Størstedelen av sitt voksne liv har Rina jobbet som guide, hovedsakelig for skandinavisktalende grupper. Flere tusen nordmenn har opplevd henne som inspirerende formidler av israelsk kultur og historie gjennom disse årene.

Hennes svært gode kommunikative og pedagogiske evner, hennes innlevelse og evne til å by på seg selv, samt hennes solide kunnskap og kjennskap til historie, kultur og arkeologi, har også mange fra Høvåg fått oppleve. Det var nemlig hun som var guide da 30-40 høvdingar var i Israel både i 2006 og 2011.

Lanserer bok

Når hun nå kommer til Norge, kommer hun selvfølgelig for å hilse på gamle kjente. Men hun kommer først og fremst for å lansere sin bok «*Lov til å elske*» som er oversatt til norsk og nettopp har kommet på markedet. Dette er en sterk skildring av hvordan 2. generasjonen opplever holocaust. Vi har hørt mye om hvordan de som overlevde konsentrasjonsleirene hadde det. Men hvordan har barna deres hatt det? Hvordan har det vært å vokse opp med foreldre som overlevde Hitlers grusomme utryddelsesprogram? Dette vet Rina mye om i og med at begge foreldrene var overlevende fra konsentrasjonsleirene.

Onsdag 10. september kl. 19.30 blir det møte på bedehuset hvor Rina presenterer boken sin. Harald Avtjern vil tale om «Hvorfor jeg har plass til Israel i min teologi».

■ Onsdag 10. september kl. 19.30

■ Høvåg bedehus

Samfunnsdebattant Lill May Vestly er gjest i kirka søndag 7. september.

Skattejaktleir

Midt i livet

Ragnar Hatlem kommer til "Midt i livet" 12. oktober. Hatlem er advokat, og har selv vært hardt prøvet gjennom livet. Han vokste opp med en voldelig far, og rømte fra barn- domshjemmet som 14-åring. Historien hans er fortalt i boka "Vår her- res advokat".

Høstprogram

For mer informasjon og detaljer om programmet, samt kontaktpersoner: Se

SEPTEMBER

- Søn 7. **K** kl. 11.00: Høymesse v/sokneprest Inger-Johanne Vaags. Kvartetten synger. Søndagsskole.
K kl. 13.00: "Kom deg ut-dagen" i samarbeid med IL Høvdingen. Oppmøte ved kirka.
K kl. 19.00: Konfirmantpresentasjon v/spr. Kathrine T. Skjerdal. Lill May Vestly: "Ett år med Gud. Rapport fra en nykristen". Sang: Kristin Dahl.
Tirs 9. Høvågshallen kl. 17.30: Håpløpet i samarbeid med IL Høvdingen (info s. 3).
Ons 10. **B** kl. 19.30: Israelkveld og boklansering.
Lør 13. Indresund kl. 9.00: "Fugler på nært hold". Fuglemerking med Fugleforeninga i Aust-Agder. Oppmøte på parkeringsplassen i Indresund.
Lør 13. Lillesand kirke kl. 14.00: Barnetime med Tore Thomassen. 7-9-åringene fra Høvåg er spesielt velkommen.
B kl. 17.00: Høvåg bedehus 10 år: Jubileumsfest (se s. 5-7).
Søn 14. **B** kl. 11.00: Festmøte. Tale: Einar Ekerhovd. Sang: Shine. Søndagsskole.
Tors 18. Høvåg skole kl. 18.00-19.30: Gutteklubben (annenhver torsdag).
Fre 19. **K** kl. 18.00: Skattejaktleir for 10- og 11-åringene. Påmelding til gunhild.vie@lillesand.kommune.no eller sms 474 19 620.
Lør 20. Tronderøy kl. 12.00-18.00: Skattejaktleir for 10- og 11-åringene. Båter kjører fra Kirkebrygga kl. 12.00.
Søn 21. **K** kl. 11.00: Familiegudstjeneste, høsttakkefest og utdeling av nytestamenter. Sanggruppe fra Miniklang. Skattejakt deltakerne er med. Kirkekaffe og aktiviteter på bedehuset. Lage grytekluter! (Hanne Timenes Gundersen).
K kl. 19.00: Konsert med dykk i den nye salmeboka ved Jens Olai Justvik og Reidar Skaaland. Billett ved inngangen.
Søn 28. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Kathrine T. Skjerdal. Sang: Fri Hals.

OKTOBER

- Høstferieuke (ingen aktiviteter)*
Søn 5. Høvågheimen kl. 16.00: Søndagstur (med hjul).
Søn 5. **K** kl. 18.00: Kveldsgudstjeneste med nattverd v/prost Steinar Floberg. Sang: På Tvers.
K kl. 20.00-21.00: Åpen kirke.
Søn 12. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Vidar Brautaset. Sang: Vidar, Hanne og Torhild. Søndagsskole.
B kl. 11.00: Midt i livet-kveld med advokat Ragnar Hatlem. Tema: "Mitt liv". Musikk: Sveinung Hølmebakk (medlem i Nordic Tenors).
Tors 16. **B** kl. 19.30: Møte ved Norsk Luth. Misjonssamband. Tale: Kjell Dalene.
Fre 17. **B** kl. 19.30: Møte ved Norsk Luth. Misjonssamband. Tale: Kjell Dalene.
Søn 19. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste for de minste ved sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Utdeling av 4-årsbok. Påmelding via sms til 474 19 620 (Gunhild Vie). Babysang og Knetteklang deltar. Kirkekaffe.
K kl. 19.00: Temakveld: "Død, sorg og kjærlighet: Historier om å miste". Par/personer forteller sine historier. Ledet av Kathrine T. Skjerdal. Saksofon: Fredrik Nagell-Dahl.
Tors 23. **B** kl. 19.30: Møte ved Normisjon.
Lør 25. Lillesand kirke kl. 14.00: Barnetime med Tore Thomassen. 7-9-åringene fra Høvåg er spesielt velkommen.

www.hovag.org og kalenderen som ble delt ut til alle husstander i august.

- Søn 26. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Martin Birkedal. Sang: Mette og Roger Sørensen. Søndagsskole.
K kl. 20.00-21.00: Åpen kirke.

NOVEMBER

- Lør 1. **B** kl. 12.00: DEN STORE BEDEHUSBASAREN
Søn 2. **K** kl. 11.00: Allehelgensgudstjeneste v/spr. Kathrine T. Skjerdal. Fiolin: Marie Læssøe Martin. Søndagsskole og "Varme hjerter" i kirka.
K kl. 13.00: Tur til Roymyrhei med IL Høvdingen.
Søn 2. Høvågheimen kl. 15.30: Allehelgensgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Sang: Sissel Irene Sodal.
Søn 2. **K** kl. 18.00: Minnegudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Sang: Sissel Irene Sodal.
Søn 9. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Vitnemøte med nattverd. Sang: Shine. Søndagsskole.
Ons 12. **B** kl. 17.00: Familiesamling på bedehuset for barn 1-3 år med familie. Middag på bedehuset, fakkeltog, og gudstjeneste i kirka. Påmelding til sms 474 19 620 (Gunhild Vie).
Søn 16. **K** kl. 11.00: Høymesse v/spr. Kathrine T. Skjerdal. Sang: SVOK (Som Vokalensemble). Søndagsskole og "Varme hjerter" i kirka.
K kl. 13.00: Søndagstur til Røynevarden med IL Høvdingen, over Ørslund tilbake. Oppmøte ved kirka.
Lør 22. Lillesand kirke kl. 14.00: Barnetime med Tore Thomassen. 7-9-åringene fra Høvåg er spesielt velkommen.
Søn 23. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Lars Iver Wennerberg. Sang: Kvartetten. Søndagsskole.
Lør 29. **K** kl. 18.00: Lys Våken-leir for 10- og 11-åringene. Overnatting i kirka. Påmelding på sms til 474 19 620 (Gunhild Vie).
Søn 30. **K** kl. 11.00: Adventsgudstjeneste for små og store v/spr. Kathrine T. Skjerdal. Lys våken-barna deltar. Kirkekafe og juleverksted.

DESEMBER

- Ons 3. **K** kl. 17.00: Julevandring for 4-åringene sammen med voksen.
K kl. 18.30: Julevandring for 5-åringene sammen med voksen. Påmelding til Gunhild Vie, sms 474 19 620.
Lør 6. **K** kl. 18.00: Åpning av julekrybbeutstilling v/Hanne Timenes Gundersen.
Søn 7. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Hilde Grøthe. Sang: Kvartetten. Søndagsskole.
K kl. 18.00: Søndagstur (med hjul) fra Høvåg kirke til Bliksund. Kveldsmat serveres i våpenhuset fra 19.30 for alle. Åpen kirke med mulighet til lystenning til kl. 21.30. Julekrybbeutstillingen åpen.
Søn 14. Høvågheimen kl. 11.00: Adventsgudstjeneste v/spr. Skjerdal. Søndagsskole.
K kl. 16.00: Vi synger julen inn med lokale aktører.
Søn 21. **B** kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Stein Bjørkholt. Sang: Shine.
Tirs 23. **K** kl. 20.30: "Vi synger ved Betlehem". Arr.: På Tvers.
Ons 24. **K** kl. 14.30: Julaftengudstjeneste v/spr. Kathrine T. Skjerdal.
K kl. 16.15: Julaftengudstjeneste v/spr. Kathrine T. Skjerdal.
Ons 25. **K** kl. 12.00: Høytidsgudstjeneste.

Faste aktiviteter

- Bønn: Hver tirsdag kl. 6.00 (**B**)
Bønn, lovsang og bønn for syke: Hver tirsdag kl. 19.30 (**B**)
Babysang: Hver torsdag kl. 10.30 fra 4. sept. til 6. nov. (**B**)
Etter skoletid: Annenhver mandag 13.15-15.30 (**B**). Begynner 6. okt.
Miniklang: Annenhver mandag kl. 18.00-19.00 (**B**)
Knøtteklang: Annenhver mandag kl. kl. 17.15-17.45 (**B**)
Guttekлубben: Annenhver torsdag 18.00-19.30 (**Høvåg skole**)
Jenteforening: Annenhver tirsdag kl. 14.30-16.00 (**B**)
Sisters: Annenhver mandag kl. 19.30-21.00
Husmøtref: Andre onsdag i måneden kl. 11.30 (**B**)
70+: Siste onsdag i måneden 11.30-13.30 (**B**)

Mer informasjon på www.hovag.org og i den utsendte kalenderen.

Søndagsskole for de større barna

"Varme hjerter" er navnet på et nytt søndagsskoletilbud for de eldste barna denne høsten, dvs. de fra 4. klasse og oppover. Samlingen begynner med at barna lager vaffelrøre som de skal lage varme hjerter av. Barna blir med i en del av gudstjenesten, og søndagsskolen skal være i kirka (store våpenhus). Det er også opplegg for de mindre barna. To søndager i november er satt av til det nye opplegget: 2. og 16. november.

Søndagsturer

Menighetens diakonitvalg i samarbeid med IL Høvdingen og Fuglesangforeningen arrangerer søndagsturer (og en lørdagstur) til ulike steder i lokalområdet i høst. Noen av turene er rene gåturer, mens på andre kan man stille med hjul, f.eks. rullestol. Man bør alltid ha med seg termos og nistepakke. Turdatoene er 7. og 13. sept., 5. okt., 2. og 16. nov., og 7. des.

For å se et glimt fra den første turen i høst, bla om til neste side.

Populær dåpskirke

FOTO: LEIF MØLLER-STRAY

Det er ikke alle som døpes i Høvåg kirke som bor i bygda. Rekorden ble nok satt på "sommergjestenes gudstjeneste" 20. juli, da ingen av de fem dåpsbarna var fra Høvåg. De kom fra Hånes, Søgne, Hafrsfjord, USA og Brasil (!). På bildet ser vi den brasilianske familien med dåpsbarnet Haakon Benjamin. Mor heter Rita del Picchia og er fra Brasil, mens far Magnus Berglund riktignok er vokst opp i Høvåg. De bor i Brasil.

Kjell Aamland

Kjellfrid Ribe

Kirketjenernytt

Kjell Aamland og Kjellfrid Ribe har vikariert i kirketjenerstillingen i Høvåg siden i vinter med henholdsvis 60 og 40 prosent stilling. Nå slutter Kjell, mens Kjellfrid fortsetter en stund til. Det er fremdeles uavklart hvordan kirketjenerstillingen skal løses for Høvågs vedkommende framover.

Søndagsturene er i gang

FOTO: HÅKON LILLEHOLT

17. august inviterte menighetens diakoniutvalg i samarbeid med idrettslaget til fottur. Løypa gikk fra Vestre Vallesverd opp til Badstufjell med retur gjennom Badstudalen. Fra Vestre Vallesverd bar det videre langs den gamle veien til Kjøstveit. Kjell Kjøstvedt fortalte om veier, led og stier, folk som hadde brukt dem, om eiendomsforhold, skogsdrift og mark som en gang var dyrka. Truende regnværsskyer holdt nok mange hjemme, men det ble en fin opplevelse for dem som stilte opp. Godt tiltak! (For flere turer, se kalenderen forrige side.)

Døpt

20.04.14	Benjamin Eidjord
08.06.14	Celine Madelen Hansen
08.06.14	Fredrik Erdvik Nesheim
15.06.14	Isabell Fast (Langenes arbeidskirke)
20.07.14	Ingeborg Adele Helland Axelssen
20.07.14	Haakon Benjamin Del Picchia Berglund
20.07.14	Sebastian James Bjercke
20.07.14	Herman Lindseth von der Lippe
20.07.14	Kristiane Lian Lohne
03.08.14	Ulrik Håland Engesland
03.08.14	Sofia Jankowski
17.08.14	Eirik Bolsøy
17.08.14	Nikolai Aarsnes Navestad
17.08.14	Melvin Pedersen

Vigde

09.08.14	Jorid Skuthe og Sigbjørn Myklebust Anne Lindeberg og Hans Peter Aandstad
16.08.14	Mette Langmyr og Arve Syvertsen

Jordfestet

15.04.14	Judith Hæstad
25.04.14	Karl Arnulf Pedersen
05.06.14	Henry Joachim Westerhus Erichsen
22.07.14	Reidar Olsen
08.08.14	Ole Johan Marinus Petersen
22.08.14	Sissi (Kirsten) Røsnes

Giverkontoer for menigheten i Høvåg

Ungdomsarbeider:	2913.10.13874
Høvåg menighetsråd:	2913.50.02397
Høvåg kirke:	2913.25.10294
Høvåg bedehus:	2913.10.19546

NB: Maksbeløpet for skattefrie
gaver er hevet fra
12.000 kr til 16.800 kr.

Takk for gaven!

Menigheten i Høvåg består av Høvåg menighet (Den norske kirke) og Høvåg bedehus (fri stiftelse).

DEN NORSKE KIRKE Høvåg menighet

Menighetskontoret i Høvåg

Adr.: Høvåg bedehus hovag-menighet@lillesand.kommune.no 37 26 81 92
Ekspedisjonstid: mandag og torsdag 10.00–14.00.

Kirkekontoret i Lillesand

Adr.: Storgata 2 kirkekontoret.lillesand@lillesand.kommune.no 37 26 81 81

Mobil og epost

Adm.leder Anne Berit Repstad	anne.berit.repstad@lillesand.kommune.no	900 23 331
Sokneprest Kathrine T. Skjerdal	kathrine.tallaksen.skjerdal@lillesand.kommune.no	901 81 561
Kirketjener Kjellfrid Ribe		975 22 675
Ungdomsleder Lars Iver Wennerberg	larsiver83@gmail.com	454 53 210
Trosopplærer Gunhild Vie	gunhild.vie@lillesand.kommune.no	474 19 620
Prost Steinar Floberg	steinar.floberg@lillesand.kommune.no	37 26 81 82
Kateket Helgi Jacobsen (perm. i høst)	helgi.jacobsen@lillesand.kommune.no	936 51 755
Kateketvikar Rune Daltveit	helgi.jacobsen@lillesand.kommune.no	975 38 787
Kirkeverge Svenn Jørgen Sørensen	svenn.jorgen.sorensen@lillesand.kommune.no	37 26 81 84

Høvåg menighetsråd

Leder Stephan Kokai stephan@kokai.no 982 04 270
Øvrige medlemmer: Inge Dahl, Hans Hodne, Nine Justvik, Stina Olsen, Hanne Timenes Gundersen, Eirin Engesland (1. vara), Oddvar Espegren (2. vara) og Cato Vika Jonassen (3. vara).

Kontakt med presten

Presten kommer hjem og holder nattverd dersom det er ønske om det.
Samtale og besøk i hjemmet kan avtales.

Forbønn

Ønsker du forbønn, er du velkommen til å kontakte forbønngruppa v/ Beth Ribe: tlf. 37 27 20 52 eller 916 37 801, eventuelt epost: forbonn@ribeselektra.no. Et bønneteam kan komme hjem til syke etter nærmere avtale. Edle Bergan (tlf. 977 86 811) har erfaring med samtale/veiledning/forbønn.

HØVÅG BEDEHUS

Bedehusstyret

Leder Harald Avtjern havtjern@live.com 901 44 248
Øvrige medlemmer: Fredrik Nagell-Dahl (nestleder), Anette Lie (sekretær), Rune Ribe, Kjetil Almås, Margunn Myklebust, Monica Gislefoss, Arild Knutsen (vara), Arne Ribe (vara) og Nils Harald Ribe (vara).

Leie av Høvåg bedehus til private arrangement

Utleieansvarlig Tone Reme treme@online.no 913 47 225

www.hovag.org

B-BLAD

Ev. retur til:

Menighetsbladets ekspedisjon v/Karin Alfsen, 4770 Høvåg

Trykk: Tvedestrand Boktrykkeri

Neste nummer kommer fram mot jul.

Konfirmanter i Høvåg 2014

FOTO: HELGES STUDIO

- *Rekke 3 (bak):* Torfinn Edvardsen Skarpengland, Vemund Brekka, Jørgen Flakk Rørvik, Robin Ommundsen Ribe, Daniel Aga Svendsen, Espen Villholth Jørgensen og Morten Hellevik Jørgensen.
- *Rekke 2:* Christoffer Syvertsen, Kamilla Grindland Sørensen, Maren Catharina Bjelland Finsådal, Line Nilsen, Johanna Skarberg, Janne Kristine Kjøstvedt og Simone Bjørnshei Fredheim.
- *Rekke 1:* Joacim Skarberg, Julie Skarberg, Malin Vesterhus, Ane Almås, Sol Mathea Due-Tønnessen og Emilie Olsen.
- *Til høyre for gelenderet:* Nathaniel Morsy, Haakon Skarberg, Kenneth Ribe, kateket Helgi Jacobsen og sokneprest Kathrine Tallaksen Skjerdal.

Konfirmasjonen fant denne gang sted over to dager; lørdag 3. og søndag 4. mai 2014.

www.hovag.org